

Hantverksgården på Skolgatan 54
efter renovering

*Vi tackar alla medlemmar
som har gett och ger bidrag till
tryckningen av tidningen
Flottans Män*

Nr 1 April 2024

I detta nr:

- Ordföranden har ordet.
- Vårt värdförbands julavslutning
- Fredagsbowling
- Lillejulafton på Hantverksgården
- Korvgrillning vid Marinstugan
- Soppkvällen 24 januari
- Årsmöte och Årsfest 29 februari 2024
- Vi har ett nytt tema i O'Hoj!
- En flicka kan inte bli sjöman
- Soppkvällen 21 mars
- Marinstugan.

Flottans mäns avdelning 11, Nynäshamn

Ordförande: Kjell Johansen Mob 0706-41 35 53

Vice ordf: Tommy Lagsjö Mob 0705-49 02 87

Sekreterare: Rune Stang Mob 0703-69 29 38

Kassör: Stig Ödmark Mob 0703-19 16 47

Ledamöter: Linda Leibing Hedén Mob 0703-05 30 23

Björn Wideberg Mob 0702-46 41 90

Tommy Falk Mob 0709-58 29 19

Suppleanter: Rolf Qviberg Mob 0702-53 10 40

Benny Lindberg Mob 070 171 92 47

Registrator: Tommy Lagsjö Medlemsregisteransvarig.
0705-49 02 87 *Vid ändring av adress,
meddela registrator.*

Adress: FM avd 11 NYNÄSHAMN
c/o Kjell Johansen
Båtsmansvägen 13
149 31 NYNÄSHAMN
kjelljohansen756@gmail.com

Kassör: FM avd 11 Nynäshamn
c/o Stig Ödmark
Nynäsvägen 12
149 30 NYNÄSHAMN

Bankgironr: 863 8785

produktion: st-media
R Stang
Skogsv 4
148 30 ÖSMO
Tfn 08-520 30 555
Mob 070-369 29 38
e-mail st-media@telia.com
36rusta11@gmail.com

MARINSTUGAN

Nu hoppas vi alla att vintern ska vara över så vi kan njuta av vår fina marinstuga i varmt och vackert väder.

Senvintern har varit en plåga med omväxlande snö ena veckan och töväder nästa, man visste inte om det behövdes plogas eller om snön skulle töa bort till nästa besök i huset. Det var ju snö ända in i april. Men en flottans medlem backar inte för det väder som bjuds utan vi kunde genomföra korvgrillning lördagen den 20 januari på snötäckt mark. En tråkig händelse inträffade 1: a mars då varmvattenberedaren gick sönder och läckte ut vatten i hela köket. Det medförde att vi nu köpt en ny och som håller på att installeras av våra härdiga medlemmar.

Vi har även anskaffat ett nytt tvättställ till toaletten i lite modernare och mer praktiskt utförande som även den kommer att utbytas i närtid.

Nästa inplanerad verksamhet i stugan blir lördagen den 13 april då vi samlas för en eftermiddagsfika och trevlig samvaro, har väl redan gått av stapeln när denna tidning utkommer, men lördagen den 25 maj blir det städ-/arbetsdag då vi ska snygga till trädgården samt göra lite arbeten i och på huset, men det återkommer vi till senare.

Som vanligt är det bara att kontakta mig på mobil 0702464190 eller epost bjorn.wideberg@gmail.com om ni önskar låna sugan längre eller kortare tid.

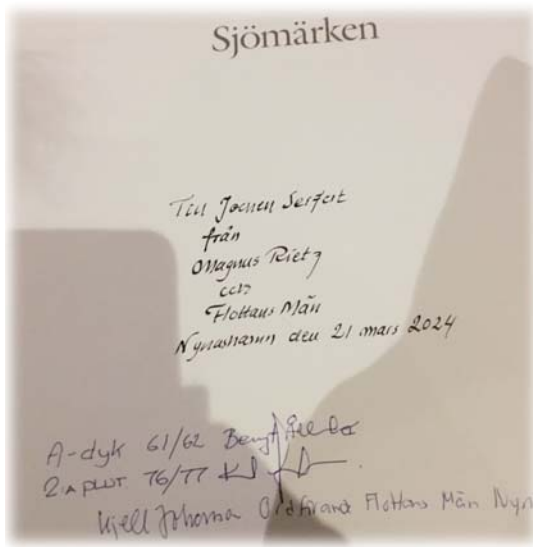
Björn

Ni är alltid *Välkomna* att besöka stugan

FLOTTANS MÄNS LOKALFÖRENING 11 I NYNÄSHAMN

Jochen Seifert flankeras av de gamla eleverna Kent Gustavsson, Magnus Rietz och Bengt Åhländer

Hallå alla vänner i Flottans Män!
Våren kommer snart, var inte rädda. Vintern och snön är jobbiga för oss gamlingar, jag har nyss köpt ett par dubbastövlar, kan rekommendera det.

Vår förening håller igång oavsett vinter eller sommar. Vi har kört korvgrillningen i januari ute vid Marinstugan och soppkvällen i Hantverksgården då vår Rolf Q visade filmer från långresan med Älvsnabben.

Vi har klarat ut Årsmötet och Årsfesten den 29 febr. Årsmötena är viktiga för oss, vi i styrelsen ska ju få godkänt för jobbet vi har skött under året, och det fick vi. En suppleant avgick och vi fick in en ny. Slutligen blev styrelsen godkända av deltagarna under årsmötet. Planeringen under året har vi sänt ut till alla medlemmar. Det är som vanligt seriöst upplagda aktiviteter, soppkvällar med föredragshållare, fikaträff, vårstädning, vårfest och höstfest ute vid Marinstugan, Riksårsmöte och ev. en guidning på Skeppsholmen. Snacka om att vi håller igång våra kamrater i föreningen. Försök ni alla att komma med på dessa aktiviteter, vi i styrelsen jobbar med detta för er!

Vi håller till och med igång med väffelkafé vid vägkyrkan i Ösmo i 20-21 juli, många människor kommer dit och många av våra medlemmar håller igång detta, vinsten från detta går till vår förening. Vår Marinstuga håller vi igång, ständigt nya renoveringar, spisen i stora rummet är godkänd av sotaren att användas. Ni medlemmar, glöm inte att alla ni kan nyttja stugan när som helst, bara kontakta vår stugfogde.

Kjell

Vårt värdförbands julavslutning

vid pennan Kjell Johansen

Den 8:e december blev vi från FM Nynäshamn och FM Haninge som vanligt inbjudna till 4.sjöstriflj årsavslutning på Berga. Denna gång bjöd flottiljen in alla Flottans Mäns föreningar som har 4.e som värdförband, det kom in flera representanter från dessa föreningar som blev mycket välkomnade.

Från oss i Nynäshamn kom Kjell och Linda som våra representanter. Jag själv har som ordförande varit med under många årsavslutningar hos flottiljen. Nu tog vi med Linda då vi ville visa personalen i flottiljen att vi inom Flottans Män har många kvinnor i vår förening, inte bara kvinnor som har varit sjömän utan även kvinnor som vill vara med i Flottans Män för att vi har det så trevligt i vår kamratförening! Jag bedömde att kvinnliga officerare, befäl och sjömän var cirka 25-30% och därför ville vi berätta från oss i Flottans Män om de var intresserade att gå med i Flottans Män när de närmade sig avslutet i Flottan. De tyckte att det var lite konstigt att gå in i en förening som hette Män. Linda berättade om att vi nu håller på att ändra namn på föreningen så kvinnor kommer att känna igen sig och det tyckte kvinnorna var bra.

Antalet deltagare i Exercishallen på Berga, både från flottiljen som från Flottans Män och inbjudna veteraner och musikkår var mer än hundra.

C4 välkomnade alla inbjudna. 4.sjöstriflj marsch spelades av musikkåren. Julhälsningar lämnades från alla divisioner i flottiljen och därefter utdelades premier och utmärkelser till duktiga sjömän, befäl och officerare.

Jag hade möjligheten som vanligt att under några minuter inför folket att berätta om vilka vi i Flottans Män är, att vi var de som var här före dom som nu finns inom flottiljen och att alla är välkomna som medlemmar i Flottans Män, inte bara de som närmar sig pensionen utan även de yngre som kanske är intresserade att bli medlemmar. Det kanske gick hem hos dem!

Vi från Flottans män i Nynäshamn och FM Haninge har alltid uppgiften att utdela premier till årets bästa sjöman inom flottiljen. Den sjöman som flottiljen i år hade fått denna utmärkelse var Furir Jacob Rundgren. Han tilldelades från oss en fin bok och en liten peng som stipendier.

Jag förstod att vi från Flottans Män är mycket välkomna vid dessa årsavslutningar. Flera av personalen pratade med oss och ville höra från oss hur det var förr. De känner igen oss nu och tycker att det är viktigt att vi gamlingar skall vara med vid dessa årsavslutningar.

Kjell

Under överinseende av Kjell överlämnar Magnus Rietz bokverket Sjömärken från kurs A-dyk61/62 och 2.plut 76/77 till Jochen Seifert

Jochen talade ur hjärtat, utan manuskript eller anteckningar, och tog oss med till en svunnen tid och en mycket annorlunda miljö. Även om många av oss är i samma ålder som han, så var det naturligtvis en stor skillnad på att växa upp i krigets Tyskland, jämfört med att under samma tidsperiod växa upp i Sverige.

Att i skrift återge Jochens berättelse skulle inte ge rättvisa åt de bilder han målade upp åt oss, som var där och lyssnade. Det faktum att det var andlöst tyst under i princip hela föredraget säger något om den förtätade stämningen som uppstod och den trollbundna spänningen han försatte oss i. Jochen talade bl.a. om sin familjs och om sina egna upplevelser ur ett djupt personligt perspektiv och p.g.a. detta vill han inte att vi i text återger hans berättelse i O'Hoj. Självklart respekterar vi det och tackar Jochen för den upplevelse han gav till oss som deltog i soppkvällen och hade möjlighet att få lyssna på hans intressanta och djupt berörande berättelse.

När Jochen hade berättat färdigt avtackades han särskilt av Magnus Rietz som överlämnade en stor publikation som hette "Sjömärken", där alla kustjägare tillsammans med vår ordförande Kjell Johansen hade signerat.

får förekomma i framtiden. Vinnarna var: Tommy Lagsjö, Rolf Qviberg, Rune Stang; Kjell Johansen och Gun Lagsjö. Kvällens föredragshållare var Jochen Seifert, som berättade för oss om sin barndom och uppväxt i Tyskland under andra världskriget 1939-1945. Vår ordförande Kjell hade hört honom berätta vid ett tidigare tillfälle och blivit djupt gripen av det som Jochen hade att förtälja. Vi som nu var där på soppkvällen och fick lyssna på hans berättelse förstod nog alla varför Kjell hade velat bjuda in Jochen som föredragshållare - det var något utöver det vanliga.

I samspråk med Gunnar

Soppkvällen 2024-03-21

Vid pennan Tommy Lagsjö

Som vanligt samlades vi för vår traditionella soppkväll torsdagen den 21 mars. Det började att droppa in medlemmar redan vid 17-tiden. Vissa tog kurs mot baren för att få något gott innanför västen. Det skulle visa sig att vi blev 28 personer varav 25 betalande samt två jubilarer och en föredragshållare Jochen Seifert. Inte helt okänd för flertalet av oss, tjänstgörande på SK/KA1 Vaxholm /Rindö. När inbjudan gick ut så blev det intressant för ett antal kustjägare, i vår förening, att anmäla sig då de hade Jochen som utbildare/instruktör under grundutbildningen. Det var Bengt Åhlander, Magnus Rietz och Kent Gustavsson. Det blev som vanligt god stämning redan från början och när alla gästerna droppat in blev ljudnivån märkbar. På matsedeln hade det utlovats ärtsoppa med pannkakor och varm punsch. Vid 18-tiden höjde ordförande rösten och hälsade alla välkomna, särskilt vår föredragshållare

Efter mingel dags för ärtsoppa

Jochen Seifert, vår senaste medlem Kent Gustavsson, två jubilarer Bo Unge och Stig Forking. Bo Unge blev medlem 2005 och fick därmed tre vinklar och en blomstercheck. Stig Forking valde slipsnålen. Magnus Rietz fick en vinkel. I samband med detta fick vår nya flygande medlem Kent Gustavsson tillfälle att presentera sig.

Efter alla ceremonier var det dags att sätta sig till bords. Det ena bordet fick alla kustjägare intaga för att återuppliva gamla minnen med Jochen i spetsen tillsammans med några undantag. Vice klubbmästaren Elisabeth hade bestämt ärtsoppa och pannkakor med ett undantag Magnus Rietz som fick fisk-soppa. Traditionen påbjuder ärtsoppa och pannkakor på torsdagar i Flottan. Till detta serverades naturligtvis varm punsch.

När alla kände sig nöjda och mätta så serverades en kaka till kaffet. I samband med kaffet körde vi vinlotteriet som bestod av fem välkända märken på vinflaskor varav två i plast. De lyckliga vinnarna var 4/5 av styrelsen vilket inte

Jochen Seifert i berättartagen

Fredagsbowling

Vid pennan Björn Wideberg

På fredagar kl 1600 är vi några glada amatörer som samlas för att ha lite roligt i Gröndalshallen och spela bowling. Det går ju också ta sig en god öl medan man spelar.

De flesta av oss spelar för att ha roligt och se hur man kan slå sina egna rekord medan andra tar det lite mer på allvar. Det brukar bli lite blandade resultat.

Efter bowlingen brukar vi ta en fika och prata lite om allt möjligt i en god samvaro. Man sneglar på andra banor där det kan stå riktiga proffs och man undrar hur i h..e de kan skruva kloten och få ner alla käglor allt som oftast.

Några har hoppat av på grund av personliga orsaker så nu är vi bara tre medlemmar som träffas. Det vore kul om några fler ville vara med och ha roligt. Anmäl till Kjell om ni vill vara med så han kan beställa banor

Lillejulafton på Hantverksgården

vid pennan Tommy Falk

Så var åter dags för årets Lillejul på Hantverksgården där Elisabeth supportad av Maria hade dukat upp en hel del julmat, sill i olika former. Lax, ägghalvor med räkor och givetvis även julskinka som tillsammans med lämplig dryck slank ner utan större motstånd, allt under varm stämning med lite dämpad belysning, samt i år hade vi också en speleman, Börje Torndahl som underhöll, sjöng o berättade lite historier. Thomas Engewall vår nyttillträdde förbundsordförande var inbjuden, och passade efter maten på att presentera sig för de av FM Nynäshamn som var närvarande. Lotteriet var som vanligt att en del vann andra förlorade sin insats men kunde trots utebliven vinst känna en viss tillfredsställelse med att ha bidragit till finansieringen av årets Lille Julaf-ton. Alla åt och blev mätta så efter kaffet började en del att förbereda sin hemgång.

Funderingar inför det kommande året.

Maria assisterar

Julmaten är uppäten

En illusion

Julbordet uppdukat

M.T. Okturus

P.g.a. situationen i den svenska handelsflottan förverkligades aldrig mina planer på att få segla på de sju haven och se hela världen. Men under tre år lyckades jag komma ut på flera vikariat och fick uppleva Östersjö- och Nordsjöfart, segla över Biscaya till Frankrike och slutligen över Atlanten till Nova Scotia. Den lilla lastbåten fortsatte nedför Nordamerikas kust och fraktade varor från och till olika hamnar. Bl.a. minns jag Philadelphia, Baltimore och Savannah, där vi hade lite längre tid i hamn, innan vi seglade tillbaka över Atlanten igen. Det var resor fyllda av spännande, roliga, dramatiska och ibland utmanande upplevelser. Att vara en ung tjej till sjöss på den tiden var tufft och det gällde att man hade skinn på näsan.

Mitt radiotelegrafistcertifikat öppnade dock dörrarna även till andra anställningsmöjligheter och slutligen hamnade jag i UD:s radiorum. 1986 skickade UD mig till ambassaden i Riyadh i Saudi-Arabien och där träffade jag återigen på mitt öde, denna gång i form av Håkan, som hade ett förflutet med 19 år i Flottan. Vi blev förälskade, gifte oss och efter tolv år på olika utlandsstationeringar pensionerades Håkan från Alfa Laval och vi flyttade hem till Sverige, först till Huddinge och sen till Nynäshamn 2006, där vi blev medlemmar i FLOTTANS MÄN. Vi fick 34 fina år tillsammans, innan jag miste min livskamrat i oktober 2020.

Den 8 december 2023 hade 4.sjöstriflj på Berga sin årsavslutning. Då jag stod uppe på podiet i exercishallen, tillsammans med vår ordförande, Kjell, hade jag utsikt över alla de unga männen och kvinnorna i sina befäls- eller sjömansuniformer. Jag kunde konstatera att tjejerna utgjorde minst en tredjedel av de unga sjömännen. Medan Kjell berättade om FLOTTANS MÄN vandrade mina tankar tillbaka till det gamla minnet då jag själv fick höra av lärare och klasskamrater att "EN FLICKA KAN INTE BLI SJÖMAN!" HA, tänkte jag, så fel ni hade!!!

unga tjejer där. Nu blev det fart, jag fick nya kompisar, flyttade hemifrån, dansade disco under kvällar och nätter och hade väldigt roligt. Och så en dag på jobbet – då stod hon där!

Hon hette Marja, var finska och nyanställd på Televerket. Vi hade alla väntat på henne. Orsaken till förseningen var att fartyget hon arbetade på inte kunde ta sig in i Stockholms hamn p.g.a. dåligt väder, utan hade fått ligga och vänta någonstans. Marja var radiotelegrafist, men då hon nu skulle gifta sig och bilda familj ville hon ha ett mer stationärt arbete. Fulla av beundran tog vi tjejer på telexavdelningen emot henne och följde henne sedan på lunch och kafferaster för att få höra allt om hennes tid ombord. Tänk att en tjej kunde få jobb till sjöss!!!

Av Marja fick jag veta att man kunde utbildas till fartygstelegrafist på Sjöbefälsskolan i Stockholm. Men innan jag hann undersöka detta tog mitt liv en annan vändning. Han hette Mario, kom från Italien, jobbade som servitör på en pizzeria i Stockholm och var så snygg och charmig att alla mina kompisar blev avundsjuka. Till och med mina föräldrar blev förtjusta i honom. Jag slutade på Televerket och under fem år jobbade jag och Mario i Sverige under vintrarna och i Italien under somrarna. Jag lärde känna hans mamma och övriga släkt, som tog emot mig med öppna armar och livet lekte. Jag brukar kalla dessa år för "min vilda ungdom", eftersom jag fick prova på många olika jobb och hade väldigt roligt i både Sverige och Italien. Men så började det kärva till sig mellan min pojkvän och mig, vi hade olika synpunkter om det mesta och till slut slängde jag ut honom ur min lilla lägenhet i Stockholm och ut ur mitt liv.

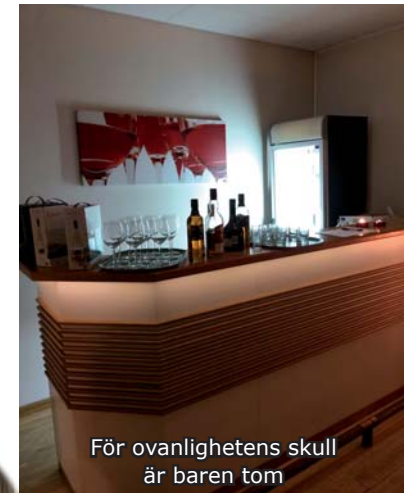
Där stod jag nu, 23 år gammal, ensamstående och med en hel del livserfarenhet, men utan någon egentlig yrkesutbildning. Dags att råda bot på detta. Jag mindes Marjas råd och knallade upp till Sjöbefälsskolan i Stockholm. Då jag kom in i skolhallen ringde det ut för rast och trappor och korridorer fylldes av unga killar, som stirrade på mig, medan jag letade mig fram till skolexpeditionen. Jag kände mig rätt dum, men på expeditionen blev jag omhändertagen av en vänlig dam. Hon förklarade hur och när jag skulle ansöka och det enda som störde mig var att det krävdes ett bra betyg i matte. Aj, aj, då. Men jag sökte i alla fall. Och sen for jag ner till Rimini i Italien för att jobba hos vänner som drev ett litet familjepensionat.

Jag träffade förstas en ny kille, Daniele, och reste hem till Sverige i september -76 bara för att förnya mitt uppehållstillstånd i Italien. Jag hade inte hört något från Sjöbefälsskolan, så jag antog att mitt mattebetyg inte hade räckt till och förberedde mig för att resa ner till Italien igen. Men så ringde damen från Sjöbefälsskolan och sa med trött röst: "Radiotelegrafistutbildningen började för en vecka sedan, men flera elever har hoppat av. Jag får inte tag i reserverna, så nu plockade jag upp de bortslängda ansökningarna ur papperskorgen och din låg överst. Vill du börja?" Fullkomligt chockad tänkte jag att: Herregud, det måste vara ödet! Jag vågade inte tacka nej! Daniele och vännerna i Italien fick klara sig utan mig. Jag blev kvar i Stockholm och började på utbildningen på Sjöbefälsskolan och det har jag aldrig ångrat.

Vi var tolv tjejer och tolv killar i klassen och förutom några av killarna, som var extrema radionördar, så längtade vi alla efter att komma ut till sjöss och ut i världen för att se oss omkring. Det såg ljust ut de första två terminerna, men under den sista terminen skedde oroväckande förändringar inom den svenska handelsflottan. Man drog in och man flaggade ut och det blev plötsligt svårt för nyutexaminerade att få ett fast arbete på ett svenskt handelsfartyg. Jag tog mitt radiotelegrafiscertifikat våren -78, registrerade mig på sjömanslistan och började arbeta som timanställd på hemtjänsten i Stockholm. Det var bara att vänta. Flera av mina tidigare klasskamrater gav upp och sökte sig till andra arbeten, men jag höll ut. I maj -79 fick jag äntligen möjlighet att mönstra på och göra min praktiktjänst ombord på oljetankern M.T. Okturus.

Vi tänker njuta av all den goda maten

För ovanlighetens skull är baren tom

Thomas avtackas och tillönskas safe journey home

Elisabeth har pillat ihop ett antal portioner "Ris a la Malta" som passade utmärkt till kaffet

Litet spontant improviserat möte

Korvgrillning vid Marinstugan

Vid pennan Björn Wideberg

Även i år genomförde vi en träff ute i vår föreningsstuga på Muskö för att ha en trevlig samvaro och grilla korv. Den 20 januari kl 1500 i 6-gradig kyla och snö på marken träffades nitton hungriga medlemmar med glatt humör.

Det eldades i tunna för de som ville ha lite mer sotig korv och grillen var tänd för övriga. Elisabeth och Kjell hade som vanligt inköpt lite olika korvar att välja på, alla smakade bra.

Efter grillningen flyttade vi in i stugan till värmen där det väntade kaffe, bullar och kakor. Kjell hade satt igång och eldat i öppna spisen så miljön blev extra varm och trevlig. Som vanligt var det högt i tak med diskussioner och berättelser om allt möjligt.

När alla var nöjda och belåtna tackade vi för en fin service och en trevlig eftermiddag varvid vi började tropa av för färd hemåt igen.

Tema: Marina minnen

En flicka kan inte bli sjöman

Vid pennan Linda Leibing Hedén

Äret måste ha varit 1966 för jag var 12 år och gick i 6:e klass och detta inträffade på vårterminen. Vi fick besök av en yrkesvalslärare som skulle ge oss någon form av orientering inför valet mellan att börja i den traditionella realskolan till hösten, i syfte att ta Realexamen, eller att välja den nya grundskolan som just då introducerades i Sverige. Vi bodde då sedan ett par år tillbaka i det lilla samhället Höllviksnäs (numera Höllviken) i Skåne. Detta p.g.a. pappas jobb – han var flygkapten och arbetade för olika flygbolag, vilket ledde till att familjen flyttade ett antal gånger under min uppväxt. Jag är född i Stockholm, bodde i Zürich i Schweiz under småbarnsåren, kom tillbaka till Stockholm där jag började i det som kallades enhetsskola och hamnade sedan i Höllviksnäs och fick börja i folkskola i 4:e klass. Samtidigt påbörjades grundskolereformen runtom i landet.

Jag minns inte vad yrkesvalsläraren pratade om, men det föranledde en diskussion i klassen om framtida yrkesval. Själv visste jag att jag ville ut och resa i världen och att jag gillade att åka båt. Min bästa kompis, Maggan, bodde i ett hus som låg precis bredvid bron över Falsterbokanalen. Det var en tjänstebostad och hennes pappa var kanalmästare och chef för ett antal gubbar som jobbade i tornet, varifrån man manövrerade bron då den behövde öppnas för att lite större båtar skulle kunna passera genom kanalen. Maggan och jag lekte där och hälsade ofta på gubbarna i tornet och hade vi tur fick vi följa med hennes pappa ut med båten, då han skulle ut i olika uppdrag. Ibland fick vi styra den och det var aldrig tal om några flytvästar. "Trillar töserna i sjön så plockar jag upp dem," sa Maggans pappa på trygg och sävlig skånska. Det var frihet!

I diskussionen i klassen framkom att pojkarna hade många och olika framtidsdrömmar, alltifrån bilmekaniker, långtradarchaufför, lokförare och liknande till doktor, advokat, rockstjärna eller fotbollsproffs. Flickornas drömmar var mer begränsade. De ville bli sjuksyster, hårfrisörska eller stå i affär. Punkt. Så när jag dristade mig att säga att jag skulle vilja bli sjöman möttes jag av hårt motstånd. "EN FLICKA KAN INTE BLI SJÖMAN," sa man på fullt allvar och lärarna höll med. Nej, det var ett jobb för starka karlar och ingenting för fruntimmer.

Upplevelsen gick ganska djupt i mig och jag tappade lite av mitt intresse för framtiden. Att vi hade ett val mellan realskola eller grundskola visade sig inte stämma, vuxenvärlden bestämde att de duktiga barnen skulle till samrealskolan i Vellinge, medan de mindre duktiga fick gå i grundskolan klass 7 – 9. Jag var bäst i min klass och hamnade förstas i Vellinge, medan Maggans betyg inte räckte till, utan hon fick börja i grundskolan. Vi gled ifrån varandra, min dröm om ett liv till sjöss bleknade bort och jag ställdes inför nya utmaningar. Den nya matteläraren gillade inte duktiga tjejer. Han sa rent ut den första skoldagen: "Flickor HAR inte litet a i matematik! Din förra lärare måste ha gjort ett misstag!" Vad svarar man på det, då man är knappt 13 år?

Jag tog min realexamen 1969, trots den mobbande matteläraren. Mitt mattebetyg hade dock sjunkit från litet a (med utmärkt beröm godkänd) till B (godkänd). Familjen flyttade upp till Stockholm igen och skoltrött som jag var började jag, 15 år gammal, att arbeta som kontorsbiträde på Försäkringskassan. Mina arbetskamrater var medelålders tanter, så det var inte särskilt kul. Efter ett år sökte jag till Televerket och fick börja på telexavdelningen och förutom att vi var övervakade av två gamla elaka "drakar", så arbetade huvudsakligen

Vi har ett nytt tema i O'Hoj!

Det heter **Marina minnen** och först ut i denna serie är Linda, som under rubriken "En flicka kan inte bli sjöman" berättar om hur hon, som ung tjej och mot alla odds, ändå lyckades hitta en utbildning och förverkliga sin dröm att få arbeta till sjöss 1979 – 81. Redaktionen förhoppning är att denna serie ska inspirera våra medlemmar till att dela med sig av sina minnen i O'Hoj!

Sedan 1998 har Rune Stang, förutom att vara vår sekreterare, också producerat vår föreningstidning Skepp O'Hoj. Han har satt samman tidningen, med bilder, text och snygg layout och det mesta av arbetet har han gjort själv. Men åldern tar ut sin rätt, som många av oss fått känna på, så 2022 bildade några av oss i styrelsen en redaktion för att stötta Runes arbete. Vi tar foton och skriver om föreningens soppkvällar och andra aktiviteter, medan redaktör Rune fortsätter med redigeringsarbetet och att sätta samman tidningen.

Vi i redaktionen är inga proffsskribenter och vi har inte Runes erfarenhet och kunnande, men vi skriver så gott vi kan. Vi vill ju att O'Hoj ska kunna fortsätta att komma ut. Vi lär oss hela tiden och nu behöver vi mer material för att fylla ut O'Hoj och göra den intressant. Därför vänder vi oss till alla er medlemmar med förhoppningen om att ni vill dela med er av era upplevelser och erfarenheter i O'Hoj. Vi är nämligen övertygade om att ni sitter på både roliga, spännande och intressanta berättelser. Vårt nya tema heter, som sagt:

Marina minnen – personliga berättelser från tiden man var till sjöss.

Har man varit i Flottan eller handelsflottan har man säkert en hel del att berätta. Men även minnen från en trevlig semester i segelbåten, eller en härlig kryssning, eller varför inte en spännande fisketur kan vara värt att berätta om. Ja, ni förstår säkert vad vi är ute efter. Även annat material tar vi tacksamt emot, som t.ex. reseskildringar eller upplevelser i det förflutna, såväl som i nutiden.

GÖR SOM HAVET – VÅGA!

Så våga skriva ihop din berättelse och skicka den till vår redaktör Rune på e-post: st-media@telia.com. Har du frågor kontakta Linda på 070-305 30 23 eller lindaleibingheden@gmail.com

Vi tackar på förhand!

Skepp O'Hoj-redaktionen

Soppkvällen 24 januari

Vid pennan Linda Leibing Hedén och Rolf Qviberg

Varm punsch till ärtsoppan

ben 1973–74, vilket bjöd på just detta.

Men först minglades det som vanligt en stund, innan Kjell hälsade välkommen och kvällen kunde börja. Vi hade en jubilar att fira och det var Marianne Hermin, som fick en tavla. Vi är lite extra stolta över Marianne, eftersom hon är den första kvinnan i FM Nynäshamn som 2013 blev medlem av eget intresse och med sitt förflutna vid helikopterdivisionen i Berga platsade hon bra in i gänget. De fyra kvinnor – varav endast jag och vår vice klubbmästare Elisabeth är kvar – som hade blivit medlemmar före Marianne var/är alla gifta med män som jobbat i Flottan. Vi började som "medföljande damer" och valde sedan att bli medlemmar när detta visade sig möjligt. Jag vet inte exakt när eller vilken lokalförening som var först med att tillåta kvinnor att bli medlemmar, men 1935, då FLOTTANS MÄN bildades, var detta helt otänkbart. FLOTTANS MÄN var en kamratförening för män och inte för vilka män som helst, utan just bara för Flottans män.

Nu, snart 89 år senare, har det skett stora

Den sista torsdagen i januari var redan upp-tagen, då våra klubbmästare skulle boka Hantverkargården, så Flottans Män fick ta onsdagskvällen den 24:e istället. En gråmulen dag med blåst och regn i efterslängarna av den senaste stormen Jocelyn, som ställt till det rejält på de brittiska öarna, samt rapporteringen från Nyheterna om att det turkiska parlamentet nu äntligen röstat igenom Sveriges Nato-ansökan, påminde oss alla om de turbulenta tider vi lever i med miljöförändringar och krig. Därför kändes det extra skönt att få komma in i värmen och umgås med goda vänner och kamrater en stund, äta soppa och lyssna på ett intressant föredrag om tider från förr när livet – åtminstone i vår nostalgiska backspegel – var roligare och mindre komplicerat än nu. Vår medlem Rolf Qviberg skulle visa en amatörfilm och berätta för oss om en bit ur hans "Livets resa" ombord på Älvsnab-

Jubilaren Marianne föräras en tavla

Under hög koncentration äts ärtsoppan

Tävllings resultaten Quis redovisas

svaren. Formulären samlades in och rättades och endast ett hade alla rätt och hör och häpna; det var Stickan och jag! Vi förärades varsin blomma och Stig uttryckte att: "Det blir kul att komma hem till Kerstin ikväll med både vinflaska och blomma!" Ja, ibland kan det bli riktigt lyckat!

något. Min bordskamrat Stig Ödmark bad mig då bevaka hans lotter, medan han uppsökte toaletten. Och tro det eller ej, men jag vann! Eller rättare sagt; Stickan vann och hann precis komma tillbaka för att välja sin vinstflaska!

Ytterligare fyra personer kammade hem var sin vinflaska och efter detta nöje kom nästa underhållande begivenhet. Våra medlemmar Anna-Lena Engström och Lena Allansdotter hade satt samman ett quiz, alltså frågesport, och delade ut frågeformulär med 50% marina frågor och 50% annat till oss alla. Sen agerade de lekledare och läste frågorna i tur och ordning, medan vi andra, som fick jobba i par, rev oss i huvudet och försökte pricka in de rätta

I dag duggade vinsterna tätt

medlemmar kan jag berätta att Gunnar var en mycket uppskattad förbundsordförande i Flottans Män 1996–2008. Han och hustru Hertie bor i Västerhaninge, men har valt att vara med i FM Nynäs- hamns lokalförening, vilket vi är mycket glada för. Han tycker att om man är med i en militär förening, så bör man veta lite mer än människor i allmänhet om vad som händer och han delar frikostigt med sig av det han själv får veta. Till den här artikeln har han haft vänligheten att skriva ihop vad han berättade om på Årsfesten. Jag lämnar över ordet till Gunnar:

”Årsmötet 29/2 2024 – Kort information inom tre aktuella områden.

Nya fregatter

Vid ett symposium med Kungl. Örlogsmannasällskapet för ett par veckor sedan deltog Chefen för Marinen, Ewa Skoog Haslum, och lämnade information om att Sverige skulle anskaffa fyra nya fregatter av Luleå-klass till marinen. Fartygen kommer att beställas under 2025 vid brittiska varv då Sverige saknar varv för att bygga så stora fartyg. Fregatterna kommer att få en längd på 120 m (HMS Halland var 115m) och kommer inte att byggas i kolfiberarmerad plast. Marinchefen gick inte in på detaljer om bestyckningen men jag bedömer att fregatterna kommer att få luftvärnsrobotar, sjömålsrobotar RB 15, ubåtsjakttorped, VDS (sänkbar sonar) och en medföljande helikopter bl.a. Fartygen kommer att levereras strax efter år 2030.

Luftvärnsrobot till korvett typ Visby

Luftvärnsrobot till korvett typ Visby beställdes under hösten 2023. Den har beteckningen CAMM (common anti-air modular missile). Roboten har en radarmålsökare och en räckvidd på 25 km. Den kommer att levereras sent år 2025 och första operativa fartyget med lv-robot kommer sent 2026.

Sverige i NATO

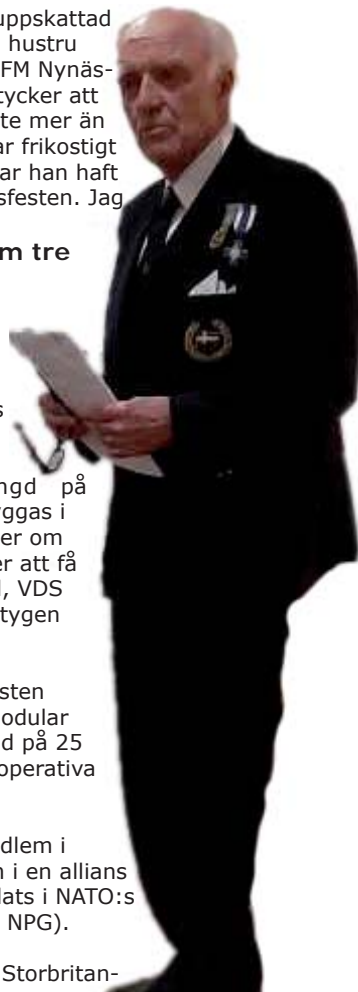
Om någon vecka kommer Sverige sannolikt att vara medlem i NATO. Det innebär att Sverige kommer att vara medlem i en allians som disponerar kärnvapen. Sverige kommer att få en plats i NATO:s planeringsgrupp för kärnvapen (Nuclear Planning Group NPG).

Tre länder inom NATO har kärnvapen. Det är Frankrike, Storbritannien och USA.

Frankrike har tydligt deklarerat att de franska kärnvapnen inte ingår i NATO utan är uteslutande franska och endast den franske presidenten avgör om de skall användas. Frankrike har ubåt och flyg som bärare av vapnet.

USA och Storbritannien har inte uttryckt sig på samma sätt som Frankrike men koderna till vapnen innehåller av USA:s president, respektive Storbritanniens premiärminister. USA har ubåt, flyg och interkontinentala raketer som bärare. Storbritannien har kärnvapen av amerikanskt ursprung och ubåt som bärare.”

Efter denna allvarliga och tankeväckande information om det militära läget i Sverige och i världen gled så kvällen över till mer lättsamma former igen. Vår lotterimästare, Tommy Lagsjö, meddelade att det var dags för vinlotteriet och deltagarna började plocka fram sina lotter. Jag, som aldrig vinner, vann till min förvåning en vinflaska vid två tillfällen i höstas. Men den här kvällen hade jag missat lotteriförsäljningen, så nu kunde det inte bli

Gunnar återberättar informationen från CM

förändringar. Med hjälp av en s.k. ”gummiparagraf” är i princip alla intresserade välkomna att bli medlemmar. En lite lustig kuriositet är också att, då man studerar gamla foton och annat material så visar det sig att kvinnorna ändå har varit med ända från början. Inte som betalande medlemmar dock, men som ”medföljande damer”, vilket torde bero på att de flesta av Flottans män ganska snart insåg det som vår ordförande Kjell brukar säga: ”Ta med era damer, det blir så mycket roligare då!”

Idag är vi 15 kvinnor i FM Nynäshamn, varav hälften blivit medlemmar direkt av eget intresse. Männens antal uppgår i skrivande stund till 71, många med ”medföljande damer” som gärna deltar i våra olika aktiviteter. Av våra män, upptäckte jag, blev 20 stycken medlemmar redan på 1900-talet, så långt tillbaka som 1974! Tala om veteraner, med stor lojalitet för sin kamratförening! Och hur kom jag nu in på dessa funderingar över kvinnor och män i FLOTTANS MÅN? Jo, förändringens vindar blåser och vår nye förbundsordförande Thomas Engevall har, efter att ha undersökt saken, insett att de unga kvinnorna, som nu arbetar inom Flottan i stor mängd, inte är ett dugg intresserade av att gå med i en kamratförening som heter FLOTTANS MÅN. Detta och andra förändringar har lett till att Thomas uppmanat samtliga lokalföreningsstyrelser att komma med förslag på ett nytt namn på föreningen, som stämmer bättre överens med den tid vi nu lever i. Med andra ord: ”För Sverige i tiden,” som FLOTTANS MÅNs Höge Beskyddare Amiral H.M. Carl XVI Gustaf kanske skulle uttrycka saken.

Men tillbaka till soppkvällen. Efter att ha avnjutit ärtsoppan och pannkakorna, följde förstås kaffet och det populära vinlotteriet. Därefter var det dags för Rolf Qvibergs amatör-

Fem lyckliga vinnare

film från Älvsnabbens långresa 1973–1974. Och nu blev det nostalgi på hög nivå, eftersom flera av kvällens gäster deltog i den resan, då, i ungdomens dagar för länge sedan. Jag lämnar över ordet till Rolf:

”Resan startade i Göteborg den 14e november 1973 och gick först till Afrika, Senegal och Elfenbenskusten. Vid ankomst till varmare klimat i höjd med Kanarieöarna landade en och annan flygfisk på fartygsdäcket. Traditionenligt tillagades den första ått fartygschefen Karl Ekman.

Vid passage av ekvatorn genomfördes sedan vanligt Neptuniordens dop under uppmanande utrop och skräck inför det surströmmingsblandade vattendoppet. Resan över atlanten ägnades åt utbildning i olika ämnen såsom

sjömanskap, artilleriskjutning, astronomisk navigation, mm. Vid angröning av den brasilianska kusten visade den döda räkningen på en avvikelse av cirka en halv distansminut. (900m)

Andra navigationshjälpmedel hade bättre noggrannhet.

Rolf visar film och berättar

I Brasilien besöktes Salvador (Bahia) och Rio de Janeiro med Copa Cabana-stranden och en mycket vacker stadslinje. Innan ankomst till Rio intog hela besättningen julmiddag, till ankars, på fartygsdäck med stark sol i zenit och lagom pyntad julgran att beskåda.

Nästa stopp blev Georgetown i Guayana belägen på norra sidan av Sydamerika. Resans ursprungliga rutt var planerad att gå runt Sydamerika men p.g.a. inbördeskrig i Chile, där det var tänkt att bunkra, blev det att gå genom Panamakanalen fram och åter.

Det blev ett snabbstopp vid ögruppen PärLöarna. I samhället Cristobal bor några hundra människor som var helt utan ström och belysning när vi kom till ön. En häftig upplevelse var att gå på en mörk djungelstig med olika exotiska ljud från djungelns knäppande och främmande läten. Älvsnabbens maskinpersonal hittade snart ett

igenstötat dieselmotor som samhället fått av grannen USA. Efter rengöring gick elverket igång och samhället lystes upp i nattmörkret och alla vi besökare i uniform blev mycket populära bland invånarna.

Nästa stopp blev i hamnstaden Callao vid Lima i Peru. Möjlighet fanns att resa med tåg och flyg till den gamla Inka-staden Macchu Picchu, det gamla berget. Ecuador, som ligger under ekvatorn, besöktes och fartygschefen gjorde visit hos landets president och lade ner en krans på den okände soldatens grav, med biträde av sin adjutant som var under-tecknad. Nästa stopp blev i Venezuela där sjökrigsskolan inbjöd till stor paraduppvisning.

Mitt i Atlanten var det trevligt med avbrott i sjörutinerna, nämligen på Azorerna där vi mötte våren med svenska temperaturgrader. Karlskrona anlöttes den 22 mars 1974."

Det blev flera kommentarer under filmens gång och Gunnar Bengtsson, som var en av dem som var med på resan, måste ställa sig upp och berätta ett eget minne från färden. Vi som inte var med på Älvsnabben fick nöjet att se Rolf, Gunnar, med flera, som unga män på äventyr ombord och i land i en svunnen tid. Det måste ha varit otroligt spännande att få genomföra sin utbildning ombord på det berömda fartyget.

Rolf förärades applåder och hans blommor överräcktes till hustru Siv. Det pratades och sorlades medan somliga började bryta upp för hemfärd och andra dröjde sig kvar. Filmprojektorn plockades ihop och ställdes undan, i köket diskades det upp, i baren packades flaskorna ner för vidare transport till förvaring. Soppkvällen var slut och vi kunde åka hem upplivade av den trevliga samvaron.

Årsmöte och Årsfest 29 februari 2024

Vid pennan Linda Leibing Hedén och Gunnar Bengtsson

Nya och gamla medlemmar mötte upp, så vi blev hela 30 deltagare på själva Årsmötet och 35 på festen. Under timmen som vi medlemmar avhandlade de viktiga frågorna på mötet bjöds de fem medföljande damerna på bubbel i baren, där de kunde

Presidiet

avhandla andra intressanta saker med varandra, medan de väntade på oss. Vår ordförande Kjell Johansen hälsade välkommen, Gunnar Bengtsson valdes till Årsmötets ordförande och Rune Stang till dess sekreterare. Mötet genomfördes enligt dagordningen och Kjell läste upp verksamhetsberättelsen, kassör Stig Ödmark redovisade räkenskaperna och presenterade den nya budgeten, varefter revisor Gert Andersson läste upp revisionsberättelsen. Styrelsen beviljades ansvarsfri-

het och valberedare Lars-Åke Svenheden kunde presentera den nya styrelsen, som var densamma som förut, förutom att Gösta Nordgren avgick som suppleant och efterträddes av Benny Lindberg. Gösta avtackades för sin tid i styrelsen.

När mötets alla punkter var avklarade tog vice ordförande Tommy Lagsjö vid och delade ut medlemsnålar till nya medlemmar och veteranvinklar till medlemmar som hunnit vara med i Flottans Män 6, 12 eller 18 år. Max tre vinklar får man, därefter är man veteran för gott.

Deltagare

Föredragning av revisionsrapport

Ute i köket var vår inhyrda hjälp, Maria, i full gång med maten och efter ett kortvarigt mingel och inhämtning av dryck i baren var det dags att slå sig ner vid borden. På grund av det rådande ekonomiska läget hade vår fantastiska vice klubbmästare Elisabeth satt ihop en meny som var både god och prisvärd; som förrätt serverades Västerbottenpaj med lax och pepparrotgrädd, huvudrätten var en jättegod fisksoppa med aioli från Rökeriet och efterrätten bestod av chokladkladdkaka med bär. Vi lät oss alla väl smaka och Elisabeth fick många uppskattande ord för sin meny, som hon delvis själv lagat. Tänk vilken tillgång för vår förening att ha en kunnig och idérisk "matmamma" som tar ansvar för våra fester – hon är väl värd sin Ankarmedalj i Guld!

Vid kaffet klev Gunnar Bengtsson fram för att ge oss alla intressant information. För er som är nya